

ning paa 4 Millioner eller rettere paa 3 Millioner af Aktiverne; realiser dem. Men hvad svarer saa den høitberede Finantsminister os? Han svarer: Jeg tør ikke paatage mig dette, thi jeg kan ikke stole paa, at Kurserne ville holde sig. Se vi derefter ud i Fremtiden og spørge om Brugbarheden af Reservecapitalen, saa maa Svaret lyde, at vi tør ikke stole paa den, naar Kurserne ere lave, og at det ogsaa er meget betænkeligt at stole paa den, naar Kurserne ere høie, og der er altsaa, naar man ser ud i Fremtiden, mange Betænkeligheder ved at stole paa Reservecapitalen. Lad os nu antage, at der imidlertid pludselig kommer væltende uformodede Begivenheder ind over Staten, og at der saa bliver Spørgsmaal om at bruge Reservecapitalen. Hvorledes stiller Sagen sig da? Ja, derom fik vi ogsaa en Erfaring i 1870. Staten var den Gang i Fred, men de europæiske Begivenheder vare af en saadan Bessaffenhed, at Ministeriet fandt Anledning til at forberede sig paa visse Tilfælde mulige Indtræden. 50 Millioner Rd. i Aktiver stode, som sagt, til Finantsministerens Raadighed, men fandt han nu den Støtte i dem, som man maatte ønske, i hvilken Henseende det maa bemærkes, at det er ganske aabenbart, at, om end mange af de paagældende Aktiver ikke vilde være anvendelige i saadanne Tilfælde, saa er der dog en Del af dem, om hvilke man skulde vente, at de kunde benyttes? Svaret herpaa have vi jo i Kreditbeviserne, som der gjentagne Gange har været Tale om under denne Sags Behandling. Nei, Finantsministeren tyede ikke til noget som helst af de 50 Millioner Aktiver, men han udstedte Kreditbeviser. Det Samme kunde han jo imidlertid ogsaa have gjort, selv om han slet ingen Aktiver havde havt. Naar den høitberede Finantsminister talte om, at der burde være et Overflud i gode Ar, hvilket skulde bevares, til der kom alvorlige Ar, saa vilde det efter det Anførte altsaa ikke i alt Fald være heldigt at henlægge et saadant Overflud til en Reservecapital af samme Bessaffenhed som den, vi nu have. — Men man vil saa maasse sige: Nei, vi tænke os ogsaa en Reservecapital af en anden Bessaffenhed, en Reservecapital, der virkelig er i Stand til at svare til sit Navn. Dertil siger

jeg: Ja, jeg har nok hørt megen Tale om, at man maatte stræbe hen til at skaffe en Reservecapital, der virkelig svarede til sin Hensigt; men, hvad jeg har lært af Betragtningerne derom, er dog kun dette, at det er lettere at paavise, at det, som man nu har i sin Reservecapital, ikke svarer til Hensigten, end det er at paavise, hvorledes man skal indrette en Reservecapital, for at den virkelig skal svare til sin Hensigt, naar man da ikke vil finde sig i overordentlig store Tab i den Anledning. Vil man indrette en Reservecapital saaledes, at en stor Kapital til enhver Tid skal holdes disponibel med kort Varsel, saa kan det nemt og naturligt ikke ske uden med et stort Rentetab, og det maa man altsaa være belavet paa. Men vil det da nu være hensigtsmæssigt at yde et saadant Offer for at skaffe Midler til en virkelig Reservecapital tilveie? — Jeg skal ikke undersøge dette; jeg skal lade det staa hen; men, hvis man bliver af den Mening, at man skal indrette en Reservecapital af den Bessaffenhed, og hvis man tillige bliver enig om, hvor stor denne Reservecapital skal være, saa vil jeg dog tillade mig at henstille, om ikke det Naturligste vil være ogsaa at opkaøbe det Spørgsmaal, om ikke den nuværende Reservecapital, der erkendes ikke at svare til sin Hensigt, skulde indeholde de fornødne Midler, der kunde anvendes til Drettelsen af en anden Reservecapital. Jeg vil, idet jeg nævner dette, dog endnu udtrykkelig fralægge mig, at jeg skulde dele den Anskuelse, som ofte har været udtalt om Hensigtsmæssigheden af netop at realisere en vis Art af Obligationer, som nu findes i vor Reservecapital, nemlig de preussiske. Jeg vil antage, at man i hvert Tilfælde vilde anse sig forpligtet til at holde saa mange af dem tilbage, som man under en vis Eventualitet kunde faae Brug for. — Jeg skal imidlertid ikke indlade mig videre paa Spørgsmaalet herom, men blot bede cærede Medlemmer om at fastholde Resultatet af, hvad jeg saaledes her har tilladt mig at udtale. Derefter svarer den Reservecapital, som vi nu have, ikke til sin Hensigt. At lægge Penge op aarlig for at forøge Reservecapitalen vil heller ikke svare til Hensigten. Da, hvis man vil en Reservecapital af en anden Bessaffenhed, saa